

Tämä on rinnakaistallennettu versio alkuperäisestä julkaisusta.

Tämä on julkaisun kustantajan pdf.

Käytä viittauksessa alkuperäistä lähdettä:

Sairanen, R. 2018. Ihanaiset SATUlaiset. Teoksessa R. Sairanen (toim.) SATU ON TOTTA -historiikki Maahanmuuttajasairaanhoitajien pätevyitysmiskoulutus (SATU) Turun ammattikorkeakoulussa vuosina 2003–2017. Turun ammattikorkeakoulun puheenvuoroja 97. Turku: Turun ammattikorkeakoulu, 42 - 56.

URL: <http://julkaisut.turkuamk.fi/isbn9789522166890.pdf>

Kaikki julkaisut Turun AMK:n rinnakaistallennettujen julkaisujen kokoelmassa Theseuksessa ovat tekijänoikeussäännösten alaisia. Kokoelman tai sen osien käyttö on sallittu sähköisessä muodossa tai tulosteena vain henkilökohtaiseen, ei-kaupalliseen tutkimus- ja opetuskäyttöön. Muuhun käyttöön on hankittava tekijänoikeuden haltijan lupa.

This is a self-archived version of the original publication.

The self-archived version is a publisher's pdf of the original publication.

To cite this, use the original publication:

Sairanen, R. 2018. Ihanaiset SATUlaiset.. In R. Sairanen (ed.) SATU ON TOTTA -historiikki Maahanmuuttajasairaanhoitajien pätevyitysmiskoulutus (SATU) Turun ammattikorkeakoulussa vuosina 2003–2017. Comments from Turku University of Applied Sciences 97. Turku: Turku University of Applied Sciences, 42 - 56.

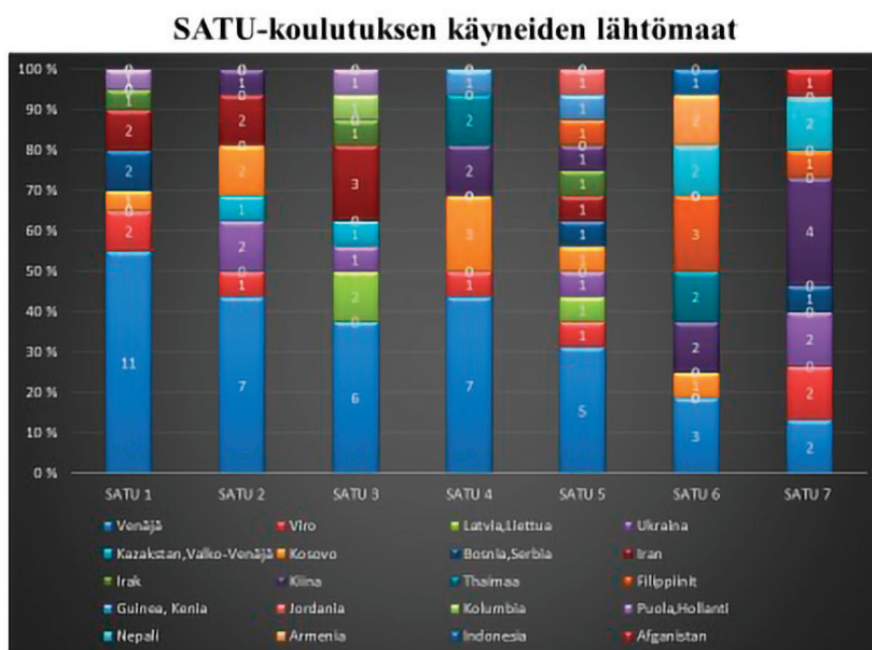
URL: <http://julkaisut.turkuamk.fi/isbn9789522166890.pdf>

All material supplied via TUAS self-archived publications collection in Theseus repository is protected by copyright laws. Use of all or part of any of the repository collections is permitted only for personal non-commercial, research or educational purposes in digital and print form. You must obtain permission for any other use.

4 Ihanaiset SATUlaiset

Raija Sairanen

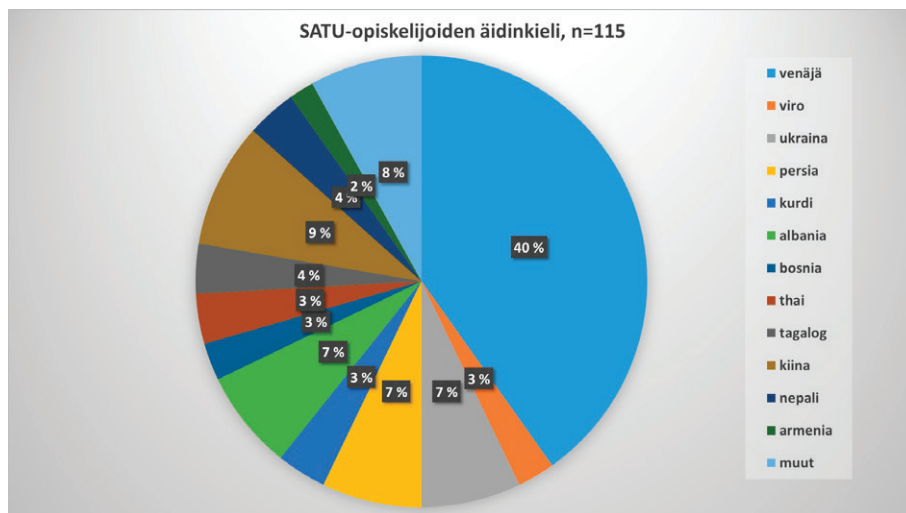
SATU-ryhmien opiskelijat edustivat monia eri kulttuureja, kieliä, uskontoja ja etnisiä taustoja. Heidän synnyinmaansa, opiskelumaansa ja lähtömaansa saattoivat myös vaihdella keskenään. Lisäksi moni oli ehtinyt työskennelläkin useammassa maassa. Tämä kaikki näkyi suurena rikkautena, jota he jakoivat nyt meille muille, niin opettajille kuin opiskelijatovereilleen. Kuviossa 1 näkyy SATU-koulutuksen käyneiden lähtömaat:

Kuvio 1.
SATU-koulutuksen käyneiden lähtömaat (N = 115).

Alussa SATU-ryhmissä oli paljon Venäjältä tulleita, viime vuosina enemmistö tuli Aasian maista, erityisesti Kiinasta, Nepalista, Thaimaasta ja Filippiineiltä. Osalla oli jo Suomen kansalaisuus. SATU-ryhmien opiskelijat olivat tulleet Suomeen kuten muutkin maahanmuuttajat: perheen, työn, opiskelumahdollisuuksien, parisuhteen tai turvapaikan vuoksi.

Äidinkielten kirjo oli myös hyvin laaja (kuvio 2). Opiskelijaryhmässä saattoi kuulla suomen kielen lisäksi niin venäjää, kiinaa kuin albaniaa tai arabiaa. Venäjän kieltä puhuttiin äidinkielenä eniten, kaikista opiskelijoista jopa 40 %. Seuraavaksi eniten puhuttiin kiinaa (9 %), ja perässä tulivat ukraina, persia ja albania kukin 7 %:n osuudella. thaikieltä, tagalogia ja kurdia puhui 3 % kutakin. Muut kielet kuten arabia, ranska, swahili, bengali, indonesia, espanja, hollanti ja liettua olivat vain yhden henkilön äidinkielenä. Vaikka opiskelu tapahtui suomeksi, monet puhuivat silti omankielistensä kanssa omaa yhteistä kieltään. Englantia kaikki eivät osanneet lainkaan, esimerkiksi monet venäläiset. Toisaalta osa oli käynyt sairaanhoitajakoulutuksensa kokonaan englanniksi omassa maassaan, esimerkiksi Nepalissa. Osalla oli hallussaan saksan kieli tai ranska oman äidinkielen lisäksi. Joukossa oli joku, joka oli aikoinaan tullut Suomeen päätyen ruotsinkieliselle seudulle, jolloin ruotsin kielen taitoaikin oli. Yhdellä oli myös vankka viittomakielen taito. Suomen kielen kursseja kukin oli käynyt vaihtelevasti, joku vasta kaksi kuukautta ja joku jopa yli kolme vuotta. Suurimmalla osalla oli YKI3 eli B1-tason todistus aloittaessaan SATU-koulutuksen.

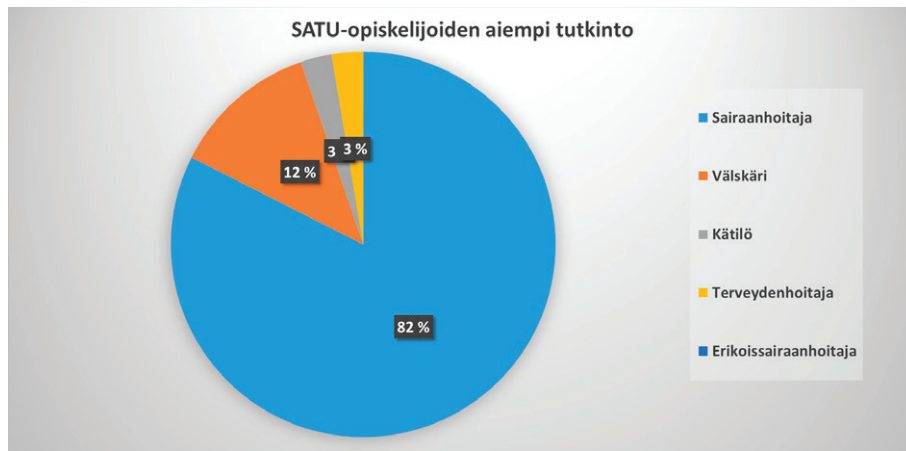

Kuvio 2.
SATU-opiskelijoiden äidinkieli (N = 115).

ATK-A-ajokortti tai @-ajokortti oli muutamilla jo valmiina ennen koulutuksen alkua. Joillakin taas ei ollut kokemusta juurikaan tietokoneen käytöstä varsinkaan SATU-koulutuksen alkuaikoina. Viime vuosina suurimmalla osalla oli omat kannettavat tietokoneet mukanaan.

Kaikista SATU-opiskelijoista oli naisia 89 % ja miehiä 11 %. Viimeisessä ryhmässä ei ollut yhtään miestä. Suurin osa oli perheellisiä. SATU-opiskelijoiden ikäjakauma oli laaja. Oli alle 30-vuotiaita, yli 50-vuotiaita ja suurin osa 30–40-vuotiaita. Alkuaikoina melkein kaikki olivat Varsinais-Suomesta, mutta myöhemmin heitä tuli ympäri Suomea. Osa muutti opiskelujen ajaksi Turkuun tai oli viikot Turussa, mutta viikonloput kotiseudullaan.

Aiempana tutkintona kotimaastaan (kuvio 3) oli suurimmalla osalla sairaanhoitajan tutkinto (82 %), jollakin terveydenhoitajan, kätilösairaanhoitajan tai terveydenhoitaja-tekniikko -tutkinto, 6 % yhteensä. Lisäksi oli väliskäreitä, kaikkiaan 12 %. Lisäkoulutuksena SATU-opiskelijoilla saattoi olla lääkintävoimistelua, hierontaa ja vauvauintia. Sairaanhoitajaksi valmistumisvuodet vaihtelivat vuosien 1974 ja 2012 välillä. Jollakin oli lisäksi Suomesta terveystieteiden maisterin tutkinto englannin kielellä tai omasta maastaan esim. juristin, biologin, sosiologin, lääkärin tai hammaslääkärin tutkinto. SATU-opiskelijoiden joukossa oli viime vuosina myös lähihoitajan tutkinnon suorittaneita, jotka olivat alun perin tulleet Suomeen jonkun rekryfirman kautta. Nämä olivat pääasiassa Kiinasta ja Filippiineiltä tulleita. Virosta ja Latviasta olevat opiskelijat olivat suorittaneet tutkintonsa niin kauan sitten, etteivät saaneet Valviran kautta laillistusta suoraan. Joukossa oli myös yksi Hollannissa opiskellut, jolla oli suoritettuna kaksikin erikoissairaanhoitajan tutkintoa, mutta ei yleissairaanhoitajan tutkintoa. Muutama oli käynyt valmentavan Medicaremix-koulutuksen tai muun valmentavan koulutuksen. Joku oli hakenut aiemmin normaalin haun kautta sairaanhoitajakoulutukseen, mutta eivät olleet päässeet riittämättömän kielitaidon vuoksi.

Kuvio 3.
SATU-opiskelijoiden aiempi tutkinto (N = 115).

Monelle heistä oli kertynyt työkokemusta lähtömaastaan jopa yli 15 vuotta, osalla taas ei juuri mitään, sillä olivat joutuneet lähtemään maastaan sodan takia juuri valmistuttuaan. Työpaikkoina oli ollut erilaiset sairaalaosastot, ensiapu, tehohoito, ambulanssi, dialyysiosasto, lasten sairaanhoito, leikkaussali, tehohoito, aivojen tutkimuskeskus, päiväkotit, kouluterveydenhoito, vankila jne. Omassa maassaan heillä ei juurikaan ollut kokemusta mielenterveydestä, kotisairaanhoidosta eikä vanhusten hoidosta. Suomessa he olivat ehtineet jo saada kokemusta työharjoittelusta erilaisten kotoutumiskurssien aikana mm. vanhusten hoidosta, kotipalvelusta, terveyskeskuksesta sekä yksityisistä hoitopaikoista. Jotkut olivat ehtineet työskennellä lähihoitajina jopa yli 7 vuotta.

Opiskeluajoista kotimaassa osalla oli ehtinyt kulua jo reilusti yli 15 vuotta, joten koulun penkille tuleminen uudestaan oli iso askel. Lisäksi kulttuuritaustoista johtuen monelle naiselle oli myös suuri asia ryhtyä opiskelemaan täydentäviä opintoja ja hankkimaan sitä kautta työpaikka. Suomessa nämä asiat ovat meille itsestään selvyys. Perheen merkitys oli suuri SATU-ryhmän opiskelijoille ja heillä oli välillä vaikeuksia sovittaa yhteen perhe-elämä ja opiskelu. SATU-koulutuksen aikana menttiin naimisiin, erottiin, synnytettiin lapsia ja huolehdittiin ikääntyneistä vanhemmista. Valitettavasti muutamat joutuivat kohtaamaan lähiomaisensa menetyksen joko Suomessa tai kaukana omalla kotiseudullaan. Opiskelu monikulttuurisessa ryhmässä ei myöskään ollut yksinkertaista tai helppoa. Kulttuuristen taustojen ja ikäryhmien ja persoonallisten erojen vuoksi ei yhteentörmäyksiltä voitu välttyä. Kasvojen menettämisen pelko ja itsensä nolaaminen heijastuivat taustalta, samoin kova kilpailu ja onnistuminen itsensä ja toisten suhteen. Itsenäinen opiskelu ja ryhmätyöskentely onnistuivat yhä paremmin viimeisten ryhmien kanssa.

SATUlaiset muistelevat

Seuraavaksi on koottu muutamien SATU-koulutuksen käyneiden muistoja, kokemuksia ja elämyksiä SATU-pätevyitysmiskoulutuksesta sekä omasta urapolustaan. Kaikista ryhmistä ei tavoitettu kirjoittajia.

Kuva 1.

Elena työn touhussa.
(Kuva: Elena Stenson)

Elena Stenson SATU1

Sairaanhoitajan työn päätehtävät ja niiden kuvaus Suomessa täysi erilainen kun Venäjällä.

Työn päätehtävät ja niiden kuvaus Suomessa: Itsenäisesti sairaanhoitajan vastaanotto, veritestausta, haavanhoito, hoidon tarpeen arviointi, lääkärin toimenpiteessä avustajaksi, rokottaminen, injektioiden anto, korvahuuhtelut, audiogrammin ottaminen, EKG ottaminen, sairauden hoidon tukeminen, sairauksien ennaltaehkäisy. AMK-koulun jälkeen aloitin työ TYKS:ssä, Varsinais-Suomen sairaanhoitopiirissä, Varsinais-Suomen kuvantamiskeskuksessa, Doppler uä-tutkimuksen hoitajana olen ollut 3 vuoden ajan. Vuodesta 2009–2015, olen ollut työssä Turun terveysasemalla: Runosmäen, Varissuon ja Kirkkotien.

Sen jälkeen muuttanut Helsinkiin ja työskennellyt: 2016–2017 Helsingin terveysasemalla, sairaanhoitajana / terveydenhoitajana ja tuntityössä Doctagon Lääkärikeskuksessa. Täällä hetkilä olen työssä Helsingin terveysasemalla.

Työssä olen ahkera ja oma-aloitteinen, avoin, ystävällinen ja hyvin ihmisten kanssa toimeentuleva.

Haluan kehittyä ammatissani ja kehittää potilaiden hoitotyötä. Haluan myös kehittää työyhteisöäni yhdessä muiden kanssa ja edistää positiivisella asenteellani osaston hyvää työilmapiiriä sekä noudattaa osastolla sovittuja sääntöjä. Puhun suomea, venäjää, englannin kieltä ja lisäksi puolaa. Kielitaidostani on ollut paljon hyötyä työurani aikana. Minulla myös on kokemus maahanmuuttajan asiakkaiden kanssa.

Olena Sirviö SATU2

Tänä vuonna 2018 tuli kuluneeksi 11 vuotta siitä, kun valmistuin Turun ammattikorkeakoulun SATU-projekti-nimisestä koulutuksesta. Koulutus oli suunnattu maahanmuuttajille, jotka olivat työskennelleet omassa kotimaassa sairaanhoitolalla ja pystyisivät koulutuksen myötä päteväitymään Suomessa. Valmistumisen jälkeen sain heti työpaikan Lähimmäispalvelu OY:sta, Kotikunnas, jossa työskentelen vielä tänäkin päivänä.

Tässä on minun "SATUtyö-tarina".

Kuva 2.

Olena lomatunnelmissa.
(Kuva: Olena Sirviö)

Syksy 2002: Muutin asumaan Ukrainasta Suomeen, Kainuuseen, Hyrynsalmi-nimiselle paikkakunnalle. Muuton jälkeen haaveilin oman alan työstä, mutta tiedostin, että kielitaitoni ei vielä riitä sairaanhoitajan vaatimaan työhön.

Alkusyksystä ilmoittauduin työvoimatoimiston työnhakijaksi ja aika pian sain työharjoittelijan paikan Hyrynsalmen terveyskeskuksesta. Näin alkoi minun tutustuminen Suomen terveydenhoitojärjestelmään. Pari kuukautta kestäneen työharjoittelujakson jälkeen sain terveyskeskuksesta työpaikan hoitoapulaisena.

Syksy 2005: Sain tiedon työvoimatoimiston kautta, että Turun ammattikorkeakoulussa olisi alkamassa maahanmuuttajille suunnattu sairaanhoitajien päteväintikoulutus, johon hain välittömästi. Hoitoalan työkokemukseni oli tuolloin 17 vuotta (15 v Ukrainassa ja 2,5 v Suomessa). Koulutushaastatteluni oli mennyt hyvin ja sain koulupaikan, mikä tuntui ihan uskottomalta!

Helmikuu 2006: Koulunkäynti alkaa. Suuresta määrästä hakijoista koulutukseen pääsi 16 opiskelija, jotka oli seuraavien maiden edustajat: Ukraina, Viro, Irak, Kosovo, Venäjä ja Kiina. Koulutuksen ensimmäisillä metreillä minua jännitti kovastikin, että meneeköhän kaikki hyvin ja opinko tarpeeksi nopeasti: koulutuksen tahti oli kuitenkin melkoisen tiukka ja suomen kielen taitoni ei vielä ollut kauhean vahva silloin. Projekti oli kuitenkin suunniteltu ja toteutettu sen verran huolellisesti ja suurella ammattitaidolla, että tajusimme aika nopeasti, ettei meillä opiskelijoilla ole mitään huolenaiheita koulutuksen onnistumisen suhteen ja että kyllä me saavutetaan tavoitteemme mahtavien opettajien avulla. Haluaisinkin kiittää projektin järjestäjiä hienosti järjestetystä koulutuksesta! Erityisen ison kiitoksen saavat seuraavat asiat:

- Työvoimatoimiston nopea informointi maahanmuutto-taustaisille sairaanhoitajille järjestettävästä koulutuksesta

- erinomaisesti valittu, huippuammattitaidolla varustettu opetushenkilöstö, mukaan lukien suomen kielen opetus

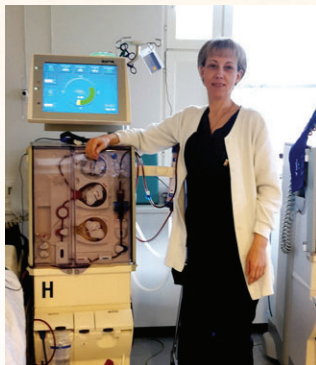
- opettajien lämmin ja auttavainen suhtautuminen ryhmää kohtaan sekä ryhmänrehtori lähes ”äidillisen huolehtivainen” asenne opiskelijoita kohtaan

- ryhmän mahtava yhteishenki. Vaikka kaikki ryhmän opiskelijat tulivat eri taustoista ja -kulttuureista, niin löysimme yhteisen kielen ja meistä tuli hyvin läheisiä toisillemme. Pakko mainita, että kaikki meidän ryhmän opiskelijat ovat työllistyneet omalle alalle valmistumisen jälkeen, mikä kertookin jotakin projektin onnistumisesta!

Olen erittäin kiitollinen seuraaville ihmisille ja organisaatioille, jotka tekivät minun haaveistani totta osallistumalla tavalla tai toisella minun ”SATUtyö-tarinaani”: Hyrynsalmen työvoimatoimisto, Puolakanaho Raino, ylilääkäri Hyrynsalmen tk, Ritva Oikarinen, ylisairaanhoitaja, Hyrynsalmen tk, Virpi Salminen, sairaanhoitaja ohjaajani, Hyrynsalmen tk, Tarja Kemppainen, lähihoitaja ja ohjaajani, Hyrynsalmen tk, Projektin kuraattori Päivi Ruotsala, Turun työvoimatoimisto, Sairanen Raija, projektin rehtori, Turun ammattikorkeakoulun opettajat, Lähimmäispalvelu OY, Kotikunnas (Turku), kaikki kollegat sekä talon johtaja Pilvi Heiskanen.

Perheeni tuki ja kannustus oli myös erittäin tärkeä koulutuksen aikana, sitä ilman en olisi pärjännyt.

Iso, sydämellinen KIITOS kaikille edellä mainituille ihmisille ja järjestöille, teidän avulla sain hyvän pohjan työllistymiselle täällä Suomessa. Minun tarina on todiste siitä, että Suomessa asuvilla maahanmuuttajilla on melkeinpä rajattomat mahdollisuudet kouluttautua ja työllistyä haluamalle alalle, kunhan vaan löytyy lujaa tahtoa ja rohkeutta ottaa haasteita vastaan!

Kuva 3.
Svetlana sairaanhoitajana.
(Kuva: Svetlana Reini)

Svetlana Reini SATU3

Minun nimeni on Svetlana. Olen tullut Venäjältä, Pietarista kesäkuussa 2005. Olen valmistunut sairaanhoitajaksi vuonna 1988. Olin 8 vuotta töissä Yliopiston sairaalassa hematologisella osastolla. Sitten opiskelin hammashoitajaksi, ja olin 4 vuotta töissä yksityisellä hammasklinikalla. Sitten opiskelin hierojaksi ja minulla oli oma liike. Venäjällä ei saa tehdä hierontaa työtä eikä hammashoitaja työtä, jos ei ole sairaanhoitajan pätevyyttä. Kesäkuussa 2005 vuonna tulin Suomeen ja pääsin AKK opiskelemaan suomen kieli. Keväällä 2006 vuonna olin hakenut Turun AMK SATU – projekti 2 maahanmuuttajalle sairaanhoitajalle koulutus. Olin ensimmäisen varaille henkilö, mutta en päässe silloin opiskelemaan. Sitten kesällä olin töissä Turun kaupungin sairaalassa vuodeosastolla Mäntykoti ykkösessä pari kuukautta lähihoitajana. Sitten olin opiskelemissa AMK (Medicaremix- kursilla) ja tutustuin terveydenhoito- ja sosiaalihoito systeemit Suomessa. Sen jälkeen olin töissä Mellilän vanhain kodissa 1.5 vuotta töissä lähihoitajana.

Elokuussa 2008 vuonna minä pääsin Turun AMK SATU-projekti 3 opiskelemaan sairaanhoitajaksi Suomessa. Meillä ryhmässä oli 16 opiskelija eri maista ja eri kulttuureista. Koulun sisällä on ollut erilaiset tunnit: esimerkiksi hoitotyö, sisätauti, kirurgia, ihotauti, anestesiologia, pediatria, naistentauti jne. Meille annettu kirjat ja meillä oli monta kirjalliset tehtävät. Opimme joka päivästä uusia sanoja, harjoitellamme puhua ja kirjoittaa ja olla rohkea. Meillä oli todella mahtavat opettajat, he osaavat kuunnella, ymmärtää, autaa ja neuvota. Meillä oli järjestetty monta eri harjoittelupaikkoja. Melkein kolmen kuukauden päästä meillä alkoi ensimmäinen työharjoittelu. Työharjoittelu kesti neljä viikkoa. Pääsin ortopediselle kuntoutusosastolle Turun kaupunginsairaalaan. Toinen työharjoittelu olin Emmi-kodilla Turussa ja se kesti kuusi viikkoa. Siellä olivat potilaita, joilla on mieliterveys ongelmia. Keväällä minulla oli työharjoittelu Paimiossa sairaalassa, keuhkot osastolla 114 ja se kesti myös kuusi viikkoa. Syksyllä 2009 vuonna olin työharjoittelussa Liedon terveyskeskuksessa, vuodeosastolla. Vuodeosasto on akuutti, kuntoutumista tukevaa hoitoa antava, yksikkö. Vuodeosastolla hoidetaan jatko-, tutkimus-, katkaisu- ja saattohoitopotilaita sekä lyhytaikaisia, kuten uuden elämäntilanteensa vuoksi tukevaa hoitoa tarvitsevia. Potilaamme olivat työikäisiä sekä vanhuksia. Vuodeosaston toimintaa ohjaavat tärkeät hoitotyön periaatteet ovat kokonaisvaltaisuus, turvallisuus, jatkuvuus ja kuntoutusmyönteisyys. Tavoitteena on tyytyväinen potilas. Viimeinen harjoittelun oli Loimaalla, kirurgisella osastolla, 10 viikkoa meni nopeasti. Minulla oli mahdollisuus jäädä töihin Loimaalle.

Työharjoitteluun aikana sain tehdä sairaanhoitajan työtä. Osallistuin potilaan hoidon suunnitteluun ja hoitotyön prosessiin. Sain enemmän tietoa lääkkeistä, niiden säilytyksestä ja vaikutuksista. Jaoin monta kertaa lääkkeitä potilaille. Tein injektio, mittasin verensokeria, tutustui eri tietokoneohjelmaan, kirjoitin Pegasos- tai Miranda-ohjelmaan tietokoneella. Olin mukana lääkärinkierrolla ja eri miitingit potilaan jaksamisesta ja jatko hoitoon suunnitelmasta. Olin tosi tyytyväinen työharjoitteluun ja kiitollinen kaikille ihmiselle jotka olivat töissä minun kanssani.

Kaikin vaikeampi oli opinnäytetyö kirjoittaminen. Ryhmät oli jaettu, 4 henkilöä per ryhmä. Ihmeset olivat eri maasta ja jokainen meistä ajatellut eri tavalla. Oli paljon tietoa tarvinnut hakea tietokoneen avulla, myös meillä ryhmässä oli suunniteltu haastattelut eri ihmisten kanssa ja analysoida vastaukset. Oli vaikea ja monipuolinen työ, mutta saimme aina hyvää apua ja neuvoa meidän opettajalta.

Keväällä 2010 vuonna valmistuin sairaanhoitajaksi ja sain mahdollisuus tehdä sairaanhoitajan työtä Suomessa ja ulkomailla. Pääsin töihin Loimaan kirurgiseen osastoon. Vuoden aikana olin kirurgin sairaanhoitaja ja kesällä olin toissa sisätautisilla osastolla. Olin suorittanut haavahoitajakoulu, työn ohessa. Vuoden työskennellyn jälkeen sain vakituisen paikka sisätauti ja dialyysin osastolla. Olen edelleen työskentelemässä dialyysi yksikössä.

Olin valmistunut Turun AMK SATU-projekti 3, sen jälkeen oli vielä 3 ryhmät. Meillä oli välillä tapaaminen heidän kanssa. Oli mielenkiintoinen keskustella heidän kanssa ja vertailla mitä oli meidän ja heidän opiskelun aikana. Sain tietoa viimeisellä tapaamisella, että SATU – projekti ei enää tule. Se oli todella surullinen uutiset, koska ihan varmasti Suomessa vielä on paljon ammattilaiset ihmiset eri maasta, ketä halua tehdä työtä ja saada mahdollisuus suorittaa sairaanhoitaja todistus, mitä saanut omassa maassa. Olen onnellinen, että sain mahdollisuus suorittaa sairaanhoitaja todistus ja pääsen tekemään työtä mitä minä rakastan. Olen kiitollinen kaikille ihmiselle projekti suunnittelijalle, että annettu meille maahanmuuttajalle mahdollisuus päästä opiskelemaan. Haluan sanoa suuri kiitos kaikille opettajalle. He ovat todella mahtavat ihmiset. Toivon, että olisi mahdollisuus, projektin jatkuu. Ja olisi muille maahanmuuttajalle sairaanhoitajalle mahdollisuus myös suorittaa todistus ja päästä töihin.

Kuva 4.
Mouctar
(Kuva: Mouctar Bah)

Mouctar Bah Amadou SATU4

Olen Mouctar Bah, guinealainen, muutin Suomeen Belgiasta kesällä 2009. Aloitin SATU-ryhmän koulutuksen syksyllä 2010. Olin SATU4:lla: 29.9.2010–29.4.2012, alussa oli todella vaikeaa suomen kielen takia, varsinkin ensimmäinen vuosi. Minulla oli aina sanakirja (Suomi-Ranska-Suomi) kädessä, täytyi kääntää melkein jokainen sana. Minulla ei ollut vapaa-aikaa tai viikonloppua, minun piti lukea koko ajan, minulle tuli muutamaan otteen mieleen luovuttaa, mutta opettajien tuet ja neuvot auttoivat minua jaksamaan. Välillä oppitunneilla minua harmitti, kun muut nauroivat enkä minä ymmärtänyt vitsiä. Tein parhaani ja onneksi en luovuttanut, valmistuin Amk-sairaanhoitajaksi keväällä 2012 ja täytin sairaanhoitajaliiton stipendin kriteerit, sain stipendin sairaanhoitajaliitolta. SATU-koulutus on ollut erinomainen minulle, sain hyvää koulutusta ja siitä lähtien olen ollut töissä sairaanhoitajana, vähän yli kaksi vuotta akuutti sisätautiosastolla (Tyks) ja yli vuoden tein keikkatyötä Turun kaupunginsairaalassa eri osastoilla ja palvelukodissa.

Tämän jälkeen halusin uusia kokemuksia ja menin suoraan koputtamaan psykiatrisen sairaalan oveen (Kupittaa sairaala), halusin nähdä millainen maailma on psykiatrian puolella, koska Guineassa, kun valmistuin sairaanhoitajaksi vuonna 2003, työskentelin vain sydän- ja sisätautiosastolla (yliopistollisessa keskussairaalassa) ja infektiovastaanotolla (vain HIV/TB potilaita) Lääkärit ilman rajoja -järjestön kanssa Conakryssa. Kesällä 2016 aloitin psykiatrian osastolla (Kupittaa sairaala, P3 suljettu osasto). Olen hyvin viihtynyt ja haluan jatkaa psykiatrian puolella.

Kuva 5.
Valmistujaispäivänä Sharmila ja SATU-koulutuksen vastuuopettaja Raija Sairanen. (Kuva: Sharmila Regmi)

Sharmila Regmi SATU6

Tulin Suomeen 2013 Nepalista. Kun tulin Suomeen, tunsin alussa, että urani loppunut. Tuli sellainen ajatus, että en koskaan pääse työelämään. En tiennyt, miten voisi työllistyä sairaanhoitajana. Aika on ollut pimeää, hankalaa, haasteellista ja turhauttavaa. Silloin, kun ei ollut tekemistä, en tiennyt oikeaan suuntaan. Tunsin itseni menevän taaksepäin. Vähän ajan päästä, kun aloitin opiskelemaan suomen kieltä, tilanne alkanut on muuttua. Suomen kurssilla sain tietoa SATU-koulutuksesta.

Kun pääsin SATU-koulutukseen vuonna 2014 syksyllä, olin erittäin iloinen ja tyytyväinen. Aloitin haaveilemaan, hymyilemään ja nauttimaan elämästäni. Olin kurssilla, joilla oli 16 opiskelijaa, yhdeksästä eri maasta. Meidän luokassa oli kansanvälisiä sairaanhoitajia, joilla ollut paljon kokemuksia työelämästä sekä omaelämästä.

Kaikki kaverit olivat avuliaita keskenään. Koulun aikana olen oppinut paljon uusia asioita ammatillisesti sekä henkilökohtaisesti kaverista sekä opettajilta. Koulu oli lyhyt eli kesto on ollut vain puolitoista vuotta, mutta meillä on ollut paljon opittavaa. Koulun aikana välillä tuntenut tiukalta sekä haasteelliselta. Me saatiin jatkuvaa tukea, kannusta ja ohjeita kaikilta opettajalta koko kurssin aikana, joka helpotti meidän matkaa. SATU-koulutus oli todella hyödyllinen, tärkeä, joka auttanut minua työllistymään, valmistautumaan Suomen työelämään. Haluaisin kiittää sydämestäni kaikille opettajille sekä ohjaajille opetuksesta ja jatkuva ohjauksesta.

Heti valmistumisen jälkeen sain mahdollisuuden työskennellä Turun yliopistollinen sairaalassa, munuaisvuode-osastolla, joka on ollut unelmani opiskelun aikana. SATU-koulutuksen aikana olen ollut erilaisessa harjoittelupaikassa, joka auttanut työelämässäni.

Kuva 6.
Oxana opinnäytetyön
laivaseminaarissa.
(Kuva: Oxana Khalatyan)

Oxana Khalatyan SATU6

Minun nimeni on Oxana Khalatyan. Olen Armeniasta kotoisin. Kun olin 6 vuotta vanha, siten minun perheeni kanssa muutimme Venäjälle asumaan. Olen käynyt peruskoulua, lukiota ja valmistunut sairaanhoitajaksi sekä työn ohella valmistuin bioanalyttikoksi Venäjällä.

SATU-koulutuksen tavoitteena oli mahdollistaa ulkomaalaistaustaisille pätevytymiskoulutus, jotta he saisivat harjoitella oma alan (sairaanhoitajan) ammattia Suomessa. SATU-koulutuksen aikana sain todella hyviä kokemuksia suomalaisista koulutuksesta, koska opettajat olivat kuin ystäväsi ja kohtelivat kaikkia tasa-arvoisesti. Opettajat olivat erittäin avuliaita ja osasivat opettaa kohderyhmälle ammattitaitoisesti.

Koulutus oli erittäin mielenkiintoinen, koska opiskelijat olivat eri kulttuuritaustaisia. Kauniita ja positiivisia muistoja oli esimerkiksi oman maan ruoanlaitto. Teimme ruokaa ja kaikki saivat maistaa eri kulttuurien ruokia. Ryhmämme toimi hyvin yhteen. Vaikka olimme eri kulttuureista, meillä oli hieno porukka ja yhteinen ilmapiiri. Aika kului mukavasti. Toinen erityisesti mieleen jäänyt muisto oli simulaatio-opetus. Se oli mielenkiintoista ja todella hyödyllistä. Tapahtumista muistan varsinkin valmistujaiset ja esiintymisen juhlassa. Me kaikki opiskelijat esitimme opettajia, ja opettajat olivat yllättyneitä imitaatiosta. Meillä kaikilla oli hauskaa.

Koulutus muutti urapolkuani ja sain lisää mahdollisuuksia. Vaikka opintojen tekeminen toisessa kaupungissa, perhe-elämä ja työn tekeminen viikonloppuisin yhtä aikaa oli vaativaa ja raskasta, 1,5 vuoden SATU-koulutus oli minulle arvokas asia. Maahanmuuttajaopiskelijoille pätevyyden saaminen ja koulutus on erittäin tärkeää, ja se kannatti. Ennen SATU-koulutusta työnhakuni oli rajoitettua, sillä tein lähihoitajan työtä. Koulutuksen jälkeen pystyin hakemaan työtä omalta alalta, eli sairaanhoitajan töitä. Valmistumisen jälkeen olen työskennellyt Tampereella Hatanpään sisätautiosastolla, missä minulla on kiinnostava työ ja hyvä tiimi. SATU-koulutuksen opettajien työ on vaativaa ja heillä on kokemusta työstä. Haluan kiittää heitä heidän panostuksestaan ja kärsivällisyydestään.

Srijana Sapkota SATU7

Pätevyitymiskoulutus on yhdyskätävä urakehitykselle. Koulutuksen aikana sain mahdollista tutustua suomalaisten kulttuuriin ja myös hoitotyön etiikkaan. Koulutuksen kautta sain vuorovaikutuksessa moneen ammattiryhmien kanssa. Olemme tehneet yhdessä tehtäviä, kävimme tutustumaan suomalaisen vanhoja hoitotyön liittyviä historia (museo), ambulanssi paikka, vanhainkotiin. Osallistuimme monenlaisia simulaatio ja tentteihin. Sen takia opin erilaista työtapoja ja osaan toimia eri tavoin riippuen paikoista.

Kuva 7.

Srijana
(Kuva: Srijana Sapkota)

Päivitin ammattitaitoja, jotka auttoivat minua kehittämään ja toteuttamaan ammattitaitoani kliinisenä sairaanhoitajana eri-osassa. Koulutus auttoi minua ymmärtämään potentiaaliani ja kehittämään urakehityskohdat,

joita terveydenhuollon asiantuntijat ohjasivat. Koulussa harjoittelin monenlaisten kliinisen perus ja syventävä harjoittelua ja paransin hoitotaitoani ja tietoani, joita auttoi minua kehittämään itseäni ja antoi minulle itseluottamusta hoitotyössä.

Koulutuksen kautta tunnistin intialainen ja suomalainen sairaanhoitajan osaamisen ja terveydenhuollon väliset erot. Yritin kehittää kielitasoani myös päivittäin koulussa sekä harjoittelussa. Suomessa kehitetään hoidon prosessi näyttöön perustava tutkimuksen mukaan ja järjestetään kustannukset potilaalle riippuen potilaan hoidon tarpeen mukaisesti. Sairaanhoitajalla on enemmän vastuutyö terveydenhuoltojärjestelmässä.

Opettajia ovat niin mukavia. Olen tyytyväinen koulutukseen. Osaan toimia ja myös yritän kehittää itseäni koko ajan hoitotyössä. Minä olen työskentelemässä Tays:iin sairaalan osasto V3:llä, Tampereella tällä hetkellä. Kiitos

Yuting Liu SATU7

Kuva 8.

Yuting meren rannalla.
(Kuva: Yuting Liu)

Olen Yuting Liu, olen Kiinasta. Olen asunut Suomessa yli yhdeksän vuotta. Olin valmistunut sairaanhoitajaksi Kiinassa vuonna 2008. Valmistuin lähihoitajaksi Suomessa vuonna 2010 joulukuuta. Olen työskentelyt lähihoitajana noin kahdeksan vuotta. Kun olin työskennellyt muutaman vuoden lähihoitajana, aloitin miettimään opiskelemaan sairaanhoitajaksi. Itse huomasin että, olin unohtanut paljon sairaanhoitaja ammattitaidot, kun oli pitkä aika ei ole käyttänyt tai työskentelyt sairaanhoitajaksi. Haluaisin kehittää oman osaaminen ja haluaisin tietää että, millaista työjärjestelmään on sairaalassa Suomessa. Haluan antaa itselle enemmän mahdollista. Ennen kun pääsin sairaanhoitaja pätevyittävä koulutus, yritin hakemaan tavallista suomalainen sairaanhoitaja

koulutus. Mutta Suomen kieli on ongelma vielä. Pääsykoe aika on tiukka minulle ja en ehtinyt vastaamaan kaikki kysymyksiä.

Vuonna 2016 tammikuussa, olin hakenut Turun ammattikorkeakouluun maahanmuuttajille suunnattuun sairaanhoitaja koulutukseen ns. SATU-koulutukseen ja pääsen syksyllä opiskelemaan. Olen tosi iloinen ja onnellinen voin opiskella suomen sairaanhoitaja ja saanut sairaanhoitaja tutkinto. Meillä on tosi hyviä opettajat koulussa. Me opiskelimme koulussa melkein joka maanantaista perjantaihin, joka päivä oli järjestänyt eri oppi sisältö. Teoria on vaikea ymmärtää suomeksi, mutta opettajat selitää kaikkia, mitä emme ymmärtää ja kerroa esimerkkisiä heidän työkokemuksista. Se auttanut ymmärtämistä ja myös alkaa tutustua Suomen sairaanhoitopiiriin. Kaikki opettajat ovat kärsivällisiä, he vastanneet kaikki kysymyksiä mitä me kysymme. Ei haittaa, vaikka kysymme paljon sama kysymyksiä.

Meillä on erilaista opiskelukeinot. Esim. verkkokurssit, ryhmäkeskustelut ja tehtävät, muita moniammatillaiset opiskelijan kanssa keskustelut, hoitotyösimulaatio. Me pitää hoitotyösimulaatiosta eniten. Simulaatiossa me harjoitellamme nuken kanssa. Minun mielestä se auttanut me nopeammin tutustua sairaalan osaston hoitotyötä. Yleensä yksi ryhmässä on 2-3 henkilö ja hoitaa potilas. Arvioita potilasvointia ja reagoita miten hoida ja mitä lääkkeitä voi antaa, konsultoitu lääkäriä tarvittaessa. Me käytä koko hoitoprosessi läpi ja aina keskustella simulaation jälkeen, mitä me tarvitsemme kehittää ja mitä tarvitse harjoitella lisää, mitä tarvitse oppia lisää. Se auttanut me tietämme itseä paremmin ja antanut meille enemmän itsetuntoa.

Opin myös sieltä että, tärkeä asia on siitä, me hoidamme potilaita ammatillisesti ja selvitä kaikki asia tai ongelmia. Jos tule jotain ongelma, emme etsiä kenen syytä se on, me hoidamme asia kunnon ensi. Me olemme yksi tiimi. Kyllä kaikella on mahdollista, tulee virheitä, mutta tärkeä on siitä, emme voi vaarantaa potilaita. Potilaiden turvallisuus on tärkeä ja potilas saa tarpeiksi hoitoa. Olen löytynyt työpaikka, se on Helsinki Naistenklinikka leikkausosasto. Olen tosi iloinen, pääsen siellä töihin. Minulla on paljon asia tarvita opiskella ja kehittä vielä. Mutta myös tiedän että, jos antaa minulle mahdollisuus, kyllä minä voin tehdä parasta.

Tässä oli muutamia mukavia SATU-tarinoita. Jokaisen 115 SATU-opiskelijan polku on ollut erilainen ja hyvinkin yksilöllinen. Vieläkin jotkut ottavat yhteyttä vuosien takaa ja kertovat kuulumisia. On ollut ilo olla luotsaamassa heitä kaikkia eteenpäin näinä vuosina.